

Közelkép a távhívásról

A negyedik ígért határidőn is túljutunk lassan, már ami a Crossbar Halasra érkezését illeti. Milyen jó is lett volna egy távhívással készült telefon-interjúban köszönteni a kecskeméti, vagy a szege-di posta dolgozóit. Helyet- te vonatra ült a krónikás, s meg sem állt **Vojnár László**, a Magyar Posta szegedi igazgatóságának helyettes vezetője.

Íme az ottani beszélge- tés:

— Ha nem történik sem- mi rendellenesség, ennek az évnek a végén bekap- csolhatjuk a távhíváló- zatba Kiskunhalast is. A kecskeméti üzem már kész a halasi telefonok fogadá- sára.

— Mi a gond tulajdon- képpen?

— A két rendszert ösz- sze kell kötnünk. Az erő- sítést egy érzékeny, jelen- leg a legkorszerűbbnek tartott NDK-beli szerel- vényvel végezzük. A meg-

lévő kábelek minősége azonban nem éri el azt a szintet, amelyet a műsze- rek megkövetelnek. Most a két rendszer házassága folyik — mondhatom jó kilátásokkal. Ezeknek az impulzus kódmoduláción alapuló berendezéseknek a telepítése különben még szeptember végén befeje- ződik, a többi idő a szerez-ésre, és a próbatüzelés- re kell.

Elmondta még az igaz- gatóhelyettes, hogy olyan

erősítőegységeket is beik- tatnak majd, amelyek se- gítségével egy érpáron 120 beszélgetés is folytatható. Különös módon jut el a hang a kecskeméti regio- nális állomásról Halasra. A Kecskemét—Félegyháza közötti utat mikrohullámon teszi majd meg és csak ott bújik a szó a földalat- ti kábelekből.

Bizakodhat tehát Halas lakossága: ha igaz, az idei karácsony ajándéka lesz a távhívás...

A SZŐLŐ ÉS A BOR ÜNNEPE

Nem pirosbetűs ünnepre invitálom a Tisztelt Olvasót, hanem e vidék oly fontos kenyéradó növénye, a szőlő, no meg imádott-szidott leve, a bor előtt tisztelgünk a hétvégén. Nem példázom az ókori népek szőlő-bor kultúrájával, sem a hon- foglalás korából származó, a borászat fortélyainak ismeretere utaló szavainkkal, még kevésbé a ma- gyar nép újkori történetének gazdaságában kie- melkedő szerepet kapó, s Európa figyelmét ránk irányító bortermeléssel. Inkább a máit idézem föl, ezernyi gondjával, örömeivel.

A nyirkos-ködös kora reggeleken, ilyenkor szü- ret idején megindul a város az állami gazdaság ültetvényei felé. A lázas készülődés napokkal előbb kezdetét veszi: elég-e harminc ember; kinek szőlünk még; ki mivel jut ki; mi főjön a bog- rácsban, végzünk-e estig, hogy fizetnek a termé- sért, lesz-e a tőkéken annyi, mint terveztük? Olyan újfajta társadalmi eseményé alakult a szüret, amely a szorgalmat, a teremítő akaratot, a vállalkozást, a fokozott erőpróbát jelképezi, ugyanakkor vitathatatlan a családokat, rokonokat, barátokat évente legalább egyszer-egyszer össze- hozó ereje.

Tudom, a nyolcvanas évek szőlőművelő kampá- nyát nem a nosztalgia, nem a múltidézés, a mes- terség hajdani szépségeinek keresése és újrafel- dezése indította el, hanem a remélt és megsze- rezhető többletjövedelem, s ezáltal a boldogulás esélye-reménye. És ebben a szőlőre lehetett és — ha az időjárás végre kegyeibe fogad bennünket — lehet is számítani. Nemcsak a nagyüzem közel kétezer dolgozójának, akik így vagy úgy kapcsola- ban vannak a szőlővel és a borral, hanem a sokszáz újszülött szőlősgazdának, szakcsopord- tag- nak, magántermelőnek — vagyis a város egyre több polgárának is.

Így válik természetessé, hogy együtt köszöntjük a szüretet, hogy a szőlészek-borászok töretlen op- timizmusához illő vidám hangulatban töltsük el egy szeptemberi hétvégét, hogy Kiskunhalas vál- lalatainak, szervezeteteinek, intézményeinek ösz- szefogása révén pirosbetűs ünnephez méltó látni- valókkal, kulturális és sportrendezvényekkel szó- rakoztassuk vendégeinket és egymást.

Koccintsunk hát az újbórra, mely aktus mindig egyet jelentett a jövőbe, a munkába vetett hittel, bizalommal.

Kovács Imre

LÁTHATATLAN KEZEK

— avagy miért drága a „kisbosnyák”? —

A történet ott kezdődik, hogy a törekeny, hatvanas parasztasszony három mázsányi dinnyéjét kivitte a Park áruház melletti, úgyneve- zett „kisbosnyák” piacra. Hat for- rinttal adta olcsóbban, mint a többi dinnyés. És — nem fogják elhinni — ez volt a baj. **Hatvani Gáborné** először a dinnyés kereskedők pró- bálták jobb belátásra bírni, ám ő ragaszkodott az alacsonyabb árhoz. Hamarosan előkerült a városi ta- nács közterület-felügyelője is, aki közölte vele, hogy itt nem árulhat, főleg ennyiért. Erre a néni, végső kétségbeesésében, sirva fakadt.

Pár nappal később a lakásán ke- restem fel **Felnérné Horváth Mária** közterület-felügyelőt.

(Ferencz János felvétele)

A többi dinnyés is idegesen sza- ladgált, leskelődött körülöttünk: mennyi van még a készletből.

„Fellökött...”

Aztán megszólított egy középkorú hölgy, aki elmesélte a követ- kezőket, miközben nemcsak az ő arca, az enyém is vörös lett.

— A múlt héten hoztam egy ko- sár uborkát, mert már nem kellett, lehetett vagy 8 kiló. Az egyik dinnyés mellé telepedtem és hiába szidott, csak ott maradtam. Már többen is felfigyeltek a hangosko- dásra. Egy váratlan pillanatban egyszerűen fellökött, én meg ráes- tem egy bácsi kosarára. Mit tehet- tem, felálltam és hazamentem.

— Nem emelt panaszt sehol?

— Itt ők uralják a piacot! Azt mondják: messzire elér a kezük. Kérem is: ne írja meg a nevemet. Tanárnő vagyok, mit szólnának a tanítványaim.

Szervezett maffia

A többi árus is kesereg: az ára- kat nem engedik leszállítani, lát-

hatatlan, mégis jól szervezett maf- fia „működik” a Park áruház előtti autóparkolóban. A kispénzüek, s a kistermelők, akiknek ez a piac létesült, kétségbeesetten várnak segítségre.

— A szomszédommal elmegyünk tanúskodni, ha kell, de lesznek többen is, csak szőljen kedves! Az egyik dinnyés azzal fenyegetőzik, hogy majd elintéztet a bátyjával, mert az valami fejcs — mondja egy fehér hajú néni, közben lop- va körülnéz, hallotta-e valaki más is a szavait.

Posztobányi László

„Nem tartozik rá”

A látottakról-hallottakról meg- kérdeztük **Várnai Ivánt**, a tanács kereskedelmi osztályának vezetőjét, aki elmondta: ezeket a kispénzüket azzal a szándékkal hívták életre, hogy a termelőknek kitelepülési lehetőséget teremtsenek, bízza ab- ban, hogy friss, olcsó terményekkel látják el a lakosságot.

— Hallott-e a magánkereskedők és a kistermelők veszekedéséről?

— Igen. Hármán váltottak köz- területfoglalási engedélyt: a bérbe adott tíz négyzetméterért **Bundzsák Jánosné** 1050, **Bús József** 450, **Mé- száros Vince** 840 forintot fizetett. Persze, ez nem jogosítja fel őket a méltatlan viselkedésre. Ha ilyen mégis előfordul, az eladótársak kériék a rendőrség segítségét.

— A kispiacon meddig terjed ki a közterület-felügyelő hatásköre?

— Éz a vita nem tartozik rá, nem is értem, miért avatkozik be- le. Felelős a tisztaságért, a ren- dért, védelmezi a lakókörnyezetet, továbbá az a dolga, hogy megáll- pítsa: az árus maga állítja elő portékáját, avagy viszonteladó.

— Mi a véleménye az árakról?

— Magasnak tartom. A tanácsi szerveknek ebbe mindaddig nincs beleszólásuk, amíg egyértelműen nem bizonyítható a tisztességtelen haszonszerzés, ami a dinnye és ál- talában a zöldségfélék esetében szinte lehetetlen. Egyébként bárki megteheti, hogy az átlagnál keve- sebbet kér valamiért, az árcsök- kentő és -letörő akciókat csak üd- vözoálni lehet. Akiket pedig rajta- kapunk, hogy véd- és dacsözve- tsé- get alkotva megfélemlítenek és el- kergetnek másokat, azok ellen eljá- rást indítunk.

Robotka István

„Nem sportszerű”

— Mondja, kérem, mi köze ön- nek ahhoz, ki mennyiért kínálja portékáját a piacon?

— Semmi, csak éppen nem sport- szerű. A dinnyések területfoglalót fizetnek, nekik is meg kell élni...

— Miért küldte el a nénit?

— Tudja, én ismerem ezeket a kereskedőket... Jobbnak láttam el- tanácsolni őt a saját érdekében, amíg nagyobb balhéra nem kerül sor.

— Mire gondol?

— Nemrég egy környékbeli köz- ségi tanácselnök jött hasonló céllal és az említett urak óriási patáliát csaptak. Azt hittem, az lesz a vége, hogy egymást lékelik meg. Egész kis maffia van ott és nagyon ke- mény fiúk.

Akcióóó... óh!

A felügyelőnő kíváncsivá tett. Valóban létezne ilyen?

Szeptember 5-én barátom és én egy utánfutó görögdinnyével ér- kezünk a kispiacon. Akció — 2,90 kilogrammjá — hirdették tábláink. A kocsi percek alatt tömeg vette körül, mindenki olcsón szeretett volna vásárolni. Az egyik dinnyés hamarosan papírt lobogtatva szólí- tott fel bennünket a távozásra: neki tanácsi engedélye van, hogy itt árulhat. Még kétszer visszatért, de miután látta, hogy hajthatatlan- ok vagyunk, kompromisszumot ajánlott:

— Jól van öreg, itt maradhat- sz, de a 4 kilón felül nem mérheted 5 forintnál kevesebért.

Vas-, gyémánt- és aranydiplomások

O Rémán János, Paczolai István, Lukinich Erzsébet és Gajdán Olga.

Kiskunhalas és vonzáskörzete pályakezdő és veterán peda- gógusait köszöntötték a közelmúltban. Szép, de nem könnyű pályát választottak — mondta az AMK-beli bensőséges ünnep- ségen Szabó Károly tanácselnök, aki maga is pedagógus. Míg az ifjú emberekből tisztességes felnőttet nevelnek, öröm és bánat, siker és kudarc kísér munkájukat. Erről azonban in- kébb azok tudnának beszélni, akik évtizedeket töltöttek el ezen a pályán.

Olyanok, mint Zepp Fülöp jánoshalmi pedagógus. Tanítói oklevelét 1920-ban állították ki Debrecenben, s most 65 éves oktató-nevelő munkájának elismeréseként vasediplomát vehetett át Szabó Károlytól. Félévszázados pedagógusi tevékenységé- ért Rémán János és Lukinich Erzsébet aranydiplomát kapott. Gajdán Olga tanítói oklevelét Kiskunfélegyházán kelt 1927-ben. Munkásságát gyémántdiplomával ismerték el, csakúgy, mint Regös Józsefét. Paczolai Istvánné a szegedi főiskolán vette át aranyoklevelét.

Fiatalkorú műszakiak

I. A műszaki értelmiség hosszú időn keresztül nem kapta meg a kellő erkölcsi és anyagi elismerést az iparban. Belső vonaluk gyakran a hasonló korú, közepes felkészültségű szakmunkásokat sem érte el. Sok volt a pályaelhagyás; nem egy esetben inkább segédmunkát vállaltak a mérnökök. Az utóbbi években a szerkezetkészítés hatására, valamint a központi intézkedések eredményeként a műszakiak egyre nagyobb szerephez jutnak. Néhány halasi üzemből a fiatalokat megszólaltatva, arra kerestük a választ: hogyan is érvényesül ez a tendencia.

Aggaszt az építőipari beruházások visszafogása. Bizom benne, hogy a konjunktúra időszaka majd csak véget ér és minden visszaáll a régi kerékvágásba. Gondot jelent az üzemi KISZ-élet fellendítése; a műszakiakat még úgy, ahogy lehet mozgósítani, de a fiatal szakmunkások inkább egyéni boldogulásukkal — lakásépítéssel és a hozzá szükséges anyagiak megteremtésével — vannak elfoglalva. Önálló lakásra csak 5-6 év múlva gondolhatok, addig pénzt kell gyűjteni. Szeretnék belátható időn belül a mai igényeknek megfelelő családi házat felépíteni.

„Igyekszem megfelelni”

Bodrogi József tősgyökeres halasi. Nyomdamérőnként az NDK-ban végzett, 1977-ben. A Papíripari Vállalat kiskunhalasi gyárához 1984-ben került, marketing vezetőnek. Most a vállalkozási osztályt irányítja.

— Édesapám is ebben a gyárban dolgozott, általa ismerkedtem meg a papíriparral. Érdekel ez a szakma és sohasem jutott eszembe, hogy elmenjek benzinkutasnak. Úgy érzem, minden tekintetben megbecsülnek. Ehhez hozzátartozik, hogy igyekszem az elvárásoknak maximálisan megfelelni. A jövedelem ennél a vállalatnál is a beosztáshoz kapcsolódik és nem a szakképzettséghez. Magasabb poszt, nagyobb fizetés. Mint vezető, nem lehetek gm-k-tag, pedig jól jönne egy kis mellékes.

A Kertvárosban bekezdtem a családiházam építésébe, ami minden pénzt és fölös energiát felemészti. A munkahelyemtől kétszáz ezer forint kamatmentes kölcsönt kaptam és kedvezményes fuvarlehetőséget. Támogatják továbbtanulási szándékomat: felvettek a közgazdasági egyetem mérnök-közgazdász szakára. Jó itt a munkahelyi légkör, baráti viszonyban vagyok munkatársaimmal. Fiatalkorúak, így vitás esetekben könnyebben szót értünk.

Házépítés: 5-6 év múlva

A Kunépi fiatal építész vezetője — **Orbán László** — három éve kezdett dolgozni. A vállalat ösztöndíjasa volt az egyetemen és a diploma megszerzése után patronáló cégénél vállalt munkát. Ez év februárjában megválasztották a vállalat KISZ-szervezet titkárának.

— A nyári gyakorlatok idején lehetőségem volt megismerkedni az üzemmellel, ennek alapján döntöttem az elhelyezkedésről. Koordinációs építész vezető vagyok. A feladat érdekes, változatos, de megvallom: az elméleti ismeret-szerzés közelebb áll hozzám. Beilleszkedésemet a kollégák messzemenően segítették. A fizetésem 6-6,5 ezer forint, amit kezdő szakemberként méltányosnak kell elfogadnom. Ertesüléseim szerint az országos átlagot elérte. A vállalat a szakirányú továbbképzést lehetővé teszi. Most jelentkeztem műszaki ellenőri tanfolyamra.

Munka mellett tanuló

Rékasi László gyártóeszköz-gazdálkodási irodavezető.

— 1974-ben jöttem a halasi Ganz-ba, gépi-forgácsoló tanulónak. A szakmunkásvizsga után esztélyosként tevékenykedtem a szerszámkészítő műhelyben. Közben esti tagozaton leérettségiztem és jelentkeztem a GAMF-ra. Mostani munkakörömben 1987 márciusa óta vagyok. A gyár mindvégig támogatja továbbtanulási elképzeléseimet. Bizonyítja, hogy tanulmányi szerződést kötöttünk.

Kévs az olyan öntőpartner, amelyik minden szempontból ki tudja elégíteni az igényeinket. Munkámban további nehézségeket okoz, hogy csökkentett költségkeretből kell előteremteni a megfelelő szerszámokat. A takarékossági intézkedések már kilátástalan helyzetbe hoznak. Nemrég vásároltam lakást, ehhez munkaadóm százezer forint kamatmentes kölcsönt járult hozzá.

Kovács Pál

A cikk második részét, melyben vállalati személyzeti osztályvezetők beszélnek a fiatal műszakiakról következő számunkban közöljük. — A Szerk.

Korrigálták a hibát, nem lesz teho-túlfizetés

Nemrég a Halasi Hírlapban olvashattuk a városi tanács értesítését, miszerint a fővárosban működő teho-s számítógép, helytelen program alapján küldött fizetési meghagyásokat 2083 halasi lakosnak. A hír többféle szempontból is érdekesnek tűnt, így felkerestem **Somogyi Antal** elnökhelyettesét:

— A központi számítógépben levő program az év elején indult. Ertesüléseim szerint a tévedés nem csak a készülék hibája, hanem személyi mulasztás is történt — hangzott a válasz.

— Gondolom, voltak néhányan, akik felkeresték ez ügyben.

— Természetesen, már többen is. Megnyugtatótlam közlöm: senkit sem károsítottunk meg, hiszen

tőkésítjük a kamatot.

— Ez megint félreérthető lehet. Többen úgy vélik, ezt az adópótlékot

O Taskovics Zoltán és ügyfele fölött éppen leszakadni készül a plafon. (Somos László felvétele)

Harminc éves a Szolgáltató Ipari Szövetkezet fényképész műterme a Thorma János utcában. Az ügyfél figyelmes szemlélődés után döbbenet veszi észre: az egykori lóistállóban van. A sanyarú körülményekről faggattam **Taskovics Zoltán** műteremvezetőt.

— Lehet itt egyáltalán dolgozni?

— Elég nehezen. Ennek ellenére, mivel lakossági szolgáltatást végzünk, kötelességünk a gyorsaság és a jó minőség. Bár az is igaz, lassan elsajátítjuk a kőműves és a bádigos mesterségeket is... A váró és a labor rendszeresen beázik, ez látható is a falon. Előfordult, hogy a műterem hátsó fala egyszerűen kidőlt. A legutóbb

bi télen jó két méternyi darabon ránszakadt a fal; kis túlzással kilátni az égboltra.

— Nem ráfizetéses így ez a szolgáltatás?

— 1984-ben volt utoljára nyereségünk. Azóta minuszban vagyunk. Illetve talán az idén újra... Hála az árváltoztatásnak, de a döntő: az ésszerűbb anyagfelhasználás és a nagyobb hatékonyság.

— Módosultak-e mostanában fényképezési szokásaink?

— Régebben több családi fotó kellett, ma ez minimális. Az emberek zöme igazolványhoz rendel képet. Gyakoribb az otthoni fotózás, ide csak elő-

— Vagyis? Konkrétan?

— A szolgáltatások körét a kereslethez igazodva igyekszünk bővíteni. Kedvelt lett fénymásolónk, azóta újabb gép vásárlásán törjük a fejünket. Most kezdtük meg a fekete és színes negatív és diafilmek árusítását, 3 napos expressz előhívást is vállalunk már, és nagyjából háromféle méretben.

Augusztusban Tompán megnyitottuk kihelyezett részlegünket, egyelőre heti másfél napos nyitvatartással. Az igazi előrelépést azonban az új helyre, a Kossuth utcai OTP-s házak földszintjére való költözés jelenti majd.

— Milyen a felszerelésük?

— Megfelelő. Most kaptunk félmillió forintot, ezen korszerű gépeket vásároltunk. Két fiatal kollegánk máris elsajátította a mesterség alapelveit, így négy fős gárdánk komolyabb feladatok megoldására is alkalmas.

— Ha teljesülhetne egy kívánsága, mi lenne az?

— Hogy az előzetes elképzelésekkel ellentétben, 1987 végén költözhessünk, mert még egy ilyen telet, mint a legutóbbi, ez az épület, félő, már nem bírna el. —th —t

MUSKÁTLIS ABLAKOK

Józan, pallér szemlélettel

Az írás apropóját tulajdonképpen az építési és városfejlesztési miniszter egyik Hírháttér-beli nyilatkozata adta. Kiderült a tévéadásból, hogy a debreceni úttörő példa mellett, bizony, vannak helységek, ahol a lakásértékesítésben még a rég megszokott, begyöpösödött formák érvényesülnek. Érdekel bennünket: vajon Kiskunhalason mi a helyzet. A szabadértékesítésű lakások építése és eladása milyen tanulságokkal szolgált? Segítsé-
günkre volt **Haász Ferenc**, a KUNÉP dolgozója, mellesleg az Épszer főmérnök-helyettese, s az építőmesteri főüzem vezetője.

— Mi az első voltunk, kogni. Tettük ezt azért, amikor váltani kellett, mert kerestük a kiutat, s mondhatni a debreceniekkel egyidőben kezdtünk a most korszerűnek nevezett értékesítéssel foglal-

utóbb értékesítési gondokhoz vezet. Sokan az építőipar válságáról beszélnek. En nem látom olyan tragikusnak a jövőt. Nem kell mást tenni nekünk sem, mint hogy tisztességgel, böcsülettel, legjobb tudásunk szerint kiszolgálni a „vevő urat” a pénzért. Mert tarthatatlan — elnézést a vulgáris kifejezésért — hogy valaki vásárol egy száz forintos alsónadrágot és helyi-közzel meghatározhatja a lábravaló színét is, ugyanakkor nem választhat tapétát, a milliós lakásához...

— Mire képesek Önök valójában?

— A vállalat évente háromszázhetven millió forint termelési értéket állít elő. Kiskunhalason egy tizenöt, Félégyháza pedig egy harminc lakásos társasház építését kezdtük meg, az idén összesen húsz millió forintot inkasszálunk a saját értékesítésű lakásokból. Felkészültünk arra, hogy igény szerint, ezt a hányadot növelni tudjuk.

— Megyeszerte híre ment, hogy a Kunépi muskátlis ablakokkal adja át a lakásokat. Vannak, akik fölösleges hivatkozásnak tartják ezt, mások az igényesség egyik példájának megnyilatkozásának.

— Nézzé, egy biztos: csak mi tudjuk, mit kínálunk ezekkel a muskátlikkal. Kezdve a beszerzéstől, egészen a gondozásig. Vállaljuk mégis a többletköltséget és —munkát, mert meggyőződésünk, hogy a nagyértékű lakások el kell bírnia az elemező virágköltséget is. Nem kirakatnak szánjuk mi ezt, csupán az igényesség egyik megnyilvánulásának. Természetesen úgy érhetjük el igazán célunkat, ha ennek szellemében

dolgozik a kőműves, a vízvezeték-szerelő, a parikkettás és a tapétázó is.

— Beszélgetésünk elején optimistán beszélt az építőipar jövőjéről. Mire alapozta ezt?

— Félreértés ne essék, én csak a mi helyzetünkről szóltam. S tettem ezt azért, mert úgy érzem, megvannak a feltételei az eredményes munkának.

Úgy maradhatunk csak versenyképesek a piacon, ha áraink is megfelelőek. Eddig a tervező-kivitelező-beruházó „Bermuda háromszögben” a jóisten se találta meg a felelőst, ha valami rosszul sikeredett. A mostani konstrukcióban nem passzolhatjuk tovább a lasztit. Vétkeztél bádogos? Eredj és javítsd ki! Hibáztál tervező? Igazíts rajt! Leegyszerűsödött a folyamat; nálunk nincs sok áttétel. Ha csak a beruházónak szánt háromöt százalékot magunkénak vallhatjuk, már megvan a biztonságos nyereségünk, meglehetősen úgy, hogy nem kellett az árakon igazítani. Azt hiszem, ezek a dolgok adhatnak önbizalmat további feladataink megoldásához is...

P. L.

1987: a szőlő és a bor nemzetközi éve

Dionüszosz a mánor, a szenvedély istene tudta, hogy halála után nem lesz, aki nyomdokaita lépjen. Zeuszhoz fohászodott. Kérte, segítsen egy olyan növény megteremtésében, mely örök időre fönntartja emlékét, s boldogságot szerez az embereknek.

Történt egyszer, hogy Dionüszoszt kalózok rabolták el, a nagy népszerűségét megirigylő titánok fölbujtatására. Zeusz sietett veszélyben levő szülötté megmentésére. A kalózhajó kormányrudját, árbócat és evezőit sűrűn befonta szőlőindával, s így zátonyra futtatta. A hajótörésből egyedül Dionüszosz menekült meg, magával vitte isteni atyja életmentő ajándékát, amelyről sejtette, hogy azonos az általa oly hön kívánt növényvel.

Nézzük, hogy a mitológia után mit mond a tudomány a szőlő és a bor történetéről.

A heliolit kultúrából kibontakozó civilizációval 6000 éven keresztül együtt fejlődött a szőlő és a bor termelése, s vele kultusza is. Az i. e. V. évezredben uralkodó Menas

Egy kis történelem

fáraó sírjában szőlőmagvakat találtak. A borra utaló első feljegyzések az i. e. III. évezredből származnak. Perzsiában a bornak 132 féle neve van, a legismertebb ma is a zeher e-khus, vagyis édes méreg.

Közép-Ázsiában a bortermelés az i. e. IV. évezredben már általánosan elterjedt, s Ninive királya az asszír harcosokkal az i. e. 2990-es évek körüli rablóhadjáratai során először boraiktól fosztotta meg az elfoglalt városok lakóit. I. e. 1500-ban Egyiptom ura II. Thotmes volt, akinek Nílus menti szőlőskertjeiben, az akkor ismert országokban termelt valamennyi szőlőfajta megtalálható volt.

A trójai háborúk idején a görögök már rendszeresen itták a bort. Homérosz az Odüsszeia III. éneké-

ben 11 féle borról tesz említést. A trójai háború hőseinek, Achilleusznek pajzsán szüreti jelenetek voltak. Az i. e. IV. században Európában megkezdődött a szőlő térhódítása. Terjesztői, fogyasztói a kelták voltak.

A legtöbbben a rómaiak szorgalmas munkáját látják az első pannóniai vesszőkben. I. e. 101-ben Traianus császár szőlőt ültetett a mai Dunántúlon. Az igazi nagy szőlőtelepítő Probus császár volt, aki még a légiók katonáit is békés munkára fogta. A népvándorlás fergetege mindent elsöpört, ami a római birodalomra emlékeztetett, egyedül a szőlő maradt meg, hisz Attila vendégeit „Pannónia borával” itatta.

A nektárt csepegtető tőkék megmaradtak a Kárpát-medencében. Átvészelték a római és más hódításokat, a népvándorlás egymást érő hullámain. Túléltek a harcok szinte szakadatlan pusztításait, hogy az Árpádok az élen új hazát foglaló magyarok alatt fölvirágozzék ismét a szőlőkultúra.

Fellépő vendégeink

A CSÁSZÁRTÖLTÉSI NEMZETISÉGI EGYÜTTES 1980-ban alakult harmincöt taggal. Az Ezüst II. minősítésű táncsoport fellépett már Ausztriában és az NSZK-ban is.

A KISKÖRÖSI SZIVÁRVÁNY NEMZETISÉGI NÉPTÁNCÉGYÜTTES és **SZLOVÁK NEMZETISÉGI NÉPDALKÖR** repertoárjában elsősorban a megyében élő nemzetiségek táncai, szlovák, délszláv, német és természetesen magyar táncok szerepelnek. 1985-ben Ezüst I. minősítést kaptak, még ebben az évben a művelődési miniszter a Szocialista Kultúráért kitüntetést adományozta az együttesnek. A népdalkör és a citerazene-
kar 1976-ban alakult, a helyi szakszövetkezet tag-ságából.

A HERCEGSZÁNTÓI HNF DÉLSZLÁV KLUB 1984-ben újalakult, igen népszerű együttes, a Magyar Rádió által szervezett Nemzetiségi Fesztiválon első helyezést ért el. Felléptek a Ki Mit Tud-ban is.

A KOMLÓI BÁNYÁSZ-ZENEKAR fúvószenekari hagyományokat őrző és ápoló együttes, több éve rendszeres vendége városunknak.

A BALOTASZÁLLÁSI CITERAZENEKART Fehér Géza vezetésével, jól ismerik Halason. Ezúttal alföldi népdalcsokorral mutatkoznak be.

A CSEH NÉPI EGYÜTTES Mikulov néptáncosai-

ból, népi zenekarából és fúvósából áll.

A LENGYEL NÉPI EGYÜTTES: Nowy Sacz terület néptáncosai és zenekara.

AZ USZÓDI HAGYOMÁNYŐRZŐ NÉPI EGYÜTTES a 30-as évek-beli Gyöngyösbokrét utódja. Ezüst minősítésűek, elnyerték a Népművelési Nívódíjat is.

A BÁTMONOSTORI PIROSKONTYOS HAGYOMÁNYŐRZŐ NÉPI EGYÜTTES 1964-ben alakult, Ezüst minősítésű, rendszeresen fellép különböző fesztiválokon, országos, megyei és körzeti rendezvényeken. Ezúttal szüreti mulatság című műsorukat mutatják be.

AZ ÜLLÉSI FONÓ NÉPTÁNCÉGYÜTTES

1977-ben alakult, minősítésű Arany fokozat. Az együttes valamennyi magyar tájegység eredeti anyagából mutat be koreográfiákat, magas technikai és művészi fokon. Jelmeztáruk rendkívül gazdag és változatos.

A GÉDERLAKI NÉPI EGYÜTTES a hagyomány-örző kategóriában már Ezüst minősítést ért el. Az elmúlt években az ország különböző városaiban, községeiben és legutóbb az NDK-ban léptek színpadra. Estefelé című műsoruk — koreográfusa Berényi István — a falusi estét, a lányok és legények csárdabeli mulatozását mutatja be.

O Látod, komám, mennyivel más ez a szüret, mint egész nap a tőkék közt hajlongani!... (Zsák Béla rajza)

Szüreti fesztivál

Kiskunhalas, szeptember 18—19—20

18-ÁN, PÉNTEKEN

10.00 órákor: Tudományos tanácskozás az állami gazdaság oktatási központjában
A rezisztens szőlőfajták szerepe a síkvidéki szőlőtermesztésben és borászatban címmel.

17.00 órákor: Előadó: dr. Kozma Pál akadémikus
A kiállítások megnyitója a Szilády Áron Gimnázium tornatermében.

KIÁLLÍTÓK:

— a halasi mezőgazdasági termelők a Szilády Áron Gimnázium tornatermében

— a helyi galamb- és kisállattenyésztők a Gózon István Művelődési Központ nagytermében

— a díszítőművész szakkör és Figura László falfaragó művész a szakmaközi bizottság székházában

— Bodor Miklós grafikusművész az állami gazdaság folyosógalériájában

19-ÉN, SZOMBATON

6.30 órákor: Zenés ébresztő (MÁV fúvósok)
6.00—17.00 Népművészeti és iparművészeti kiakadovásár

9.00—13.00 Népi iparművészek bemutatója
Szüreti gála a mozi előtti színpadon

A császártöltési, a kiskörösi és a hercegszántói hagyományörző együttesek, a balotaszállási citera- és a komlói bányászzenekar műsora

14.00—16.00 Szüreti felvonulás a város központjában

16.00—19.00 Szüreti gála
Csehszlovákiai és lengyelországi népi együttesek, valamint Üllés, Uszód, Bátmonostor és Géderlak néptáncosainak bemutatója

20.00 órákor: Szüreti bál az Alföldi és az Ezerjó étteremben.

(Jegyek kaphatók a helyszínen, a művelődési központban és a KISZ városi bizottságán.)

Egész nap Halasi ízek a Vörös Október Tsz. birkacsárdájában, italkülönlegességek a Kiskunhalasi Állami Gazdaság borkóstoló sátrában, szerb ételek, sörbemutató az Alföldi étteremben teraszán és a Talizmán sörözőben sorsolás 19-én 18.20-kor a főtéren

Tombola:
IV. Országos Tenyészdíjugrató Lovasverseny (a Határőr Dózsa Lovaspályán)

18-ÁN, PÉNTEKEN

9.00 órákor: A résztvevők bevonulása
10.00 órákor: 6 éves lovak elődöntője 1,20 méteres pályán

14.00 órákor: 7 éves lovak elődöntője 1,20 méteres pályán

16.00 órákor: 8 éves lovak elődöntője 1,30 méteres pályán

19-ÉN, SZOMBATON

10.00 órákor: 6 éves lovak középdöntője 1,20 méteres pályán

14.00 órákor: 7 éves lovak középdöntője 1,20—1,30 méteres pályán

16.00 órákor: 8 éves lovak középdöntője 1,30 méteres pályán

20-ÁN, VASÁRNAP

10.00 órákor: 6 éves lovak döntője 1,20 méteres pályán

14.00 órákor: 7 éves lovak döntője 1,30 méteres pályán

16.00 órákor: 8 éves lovak döntője 1,40 méteres pályán

18.00 órákor: Ünneplés eredményhirdetés
Naponta lovasjátékok, bemutatók.

Szólásmondások

— Könnyen terem a jó hazamegyünk, ha már elebor, ha kapa a bikája. (get ittunk.)
— Jó káposzta, rossz — Kánfor, kapor, pusbor. (Amikor jó káposzta kapor. (Tréfás felszólítás terem, a sok eső miatt koccintásra.)
rossz a bortermés.) — Jó bor, pénz, szép
— Asszonyfán is elkél a asszony, embert kíván bor. (A nők is szívesen örzésre, megisszák a bort.)
— Bor nélkül szegényebb a vendégség.
— Igyuk meg Szent János áldását. (Üritsük a — Megittam a jó bort búcsúpoharat.)
csutora nélkül is, ölelem a
— Eljön az üdö, ha rózsám nyoszolya nélkül megázik a tődö. (Majd is.)

Az oldalt összeállította: H. Tóth István és Hatvani Zoltán.

O Diszes lopók a tavalyi szüreti vásárrban. (Lévay Kálmán felvétele)

BOROS RECEPTEK

SZŐLŐ-LEPÉNY.

A morzsolt porlós tésztából készült lepényt kisütjük, 5 tojásnak a habját, 280 gramm cukorral, 2 deciliter szőlőlével lassan keverve, a lepénybe töltjük, megcukorozzuk, s 8 percre a kemencébe visszateszszük.

FÖTT BOR. A friss mustot, ha kész, egy tiszta cserép vagy porcelán-edénybe tesszük és felé nyíre lefőzzük. Meghagyjuk ülepedni, azután leszűrjük és üvegbe téve, ledugaszolva pincébe tesszük. Ha nagyon finomra akarjuk készíteni, tiszta ürmre öntjük és rajta egy pár hétig állni hagyjuk.

BORKIFLI. 6 porhanyós kiflinek héját lereszelve, azt középen kettévágjuk, mag nélküli befőtt meggyel vagy málnával megtöltjük, a kivett bélből kis dugót készítünk rá, mely talba tesszük, 4 deciliter jó veres borban darab cukrot felolvasztunk, hogy édes legyen, a kiflire öntjük, s abban puhítjuk. Többször meg kell fordítani, hogy minden oldalról megszívódjanak, de legyenek igen lágyak. Finom zsemlemorzsában meghen-
tergetjük és zsírban hirtelen kirántjuk, aztán cukorral és vanillával behintjük. Azok, akik a tejet szeretik, bor helyett cukrozott tejben áztassák.

TÖLTÖTT SZŐLŐLEVÉL. 12 nagy szőlőlevelet gondosan megmosunk és kétszer leforrázzuk. 50 dekagramm megőrölt borjűhúst, egy evőkanálnyi lisztet, két tojást, borsot, sót, kevés pirított veres-hagymát összekeverünk, megtöltjük vele a szőlőleveleket, mint a töltött káposztalé a káposztaleveleket, de itt tanácsos fonállal át is kötni. Huszonöt szőlőlevelet ujnyi szeletekre vágunk és a töltött levelekkel együtt sós vízben, fődő alatt főni hagyjuk, másfél óráig. Ekkor vajból világos piros rántást készítünk, hozzátevéssük a megtöltött töltött szőlőlevelekhez, hagyjuk együtt forni és tálalás előtt tejfőlt öntünk hozzá.

Borivóknak való...

A hortobágyi palacsintához nagyon jó a vörös bor.

A töltött — gombás, sonkás, velős — palacsintához a rizling illik leginkább.

A vesevelőhöz, a rántottához, az omlettnek, a fehér borok közül a száraz tüzest ajánljuk.

A zsírjában sült libamájhoz testes, magas alkoholtartalma, úgynevezett, nehéz borokat igyunk.

A felvágottakhoz, szendvicsekhez fiatalos, esetleg kissé szénsavas, fehér asztali vagy peccsenyebor való.

A gombaételekhez általában 12 fok körüli, üde alföldi bor illik.

A halhoz mást, mint bort inni nem is szabad. A régi közmondás is úgy tartja: „át-kozott a hal a harmadik vízben”.

A birkapörköltökhöz egyes receptek fehér bort javasolnak a lébe, sőt lének is.

A disznótoros ételekhez szép, nem túlságosan csersavas schillerbort válasszunk.

A vadhúshoz, a vadpecsenye fűszeres ízel miatt, vörös bort fogyasztunk.

Az édes süteményekhez természetes csemegeborokat aján-

Riposzt(-féle)

Ha hat előadásról ír véleményt, ne csak háromat tekintsen meg — nyíl —. Így nem informálna a közvéleményt tévesen. Azt állítja: „hiába volt az előzetes felmérés, a közönség által kért előadók többségét nem láthattuk”. A valóság: a halasi nézők kérték, s vastappsal jutalmazták az alábbi művészeket: Tahi Tóth László, Gál Gabriella, Madarász Katalin, Vikidál Gyula, Kovács Zsuzsa, Oszvald Marika, Böröndi Tamás, Pécsi Ildikó, Forgács Gábor.

Kételkedem abban, hogy a társzerkesztő közönségünk igénytelenül kívánt volna szórakozni. Ha a rendezvényeink nem nyertek volna el tetszésüket, akkor nem lett volna 1500—1600 látogatónk. És nem álltak volna a kerítésen kívül, a rossz látási viszonyok ellenére is a műsor kezdetétől a befe-

jezésig tömegesen, elküldhetetlenül.

Bikfalvy Anna
a Gózon István
Művelődési Központ
megbízott igazgatója

Rejtély: honnan tudhatja Bikfalvy Anna, hogy csak 3 előadást láttam? Mindazonáltal sajnálom, hogy válaszában azokat nem méltatta, akik nem kaphattak vastapsot. Valóban közvéleményt informáltam, de úgy érzem: a közvélemény hangján. Ha erről más a köz véleménye, bizonyára lesz, aki tollat ragad. Hogy előzetesen, bizalmat szavazva, hányan váltanak belépőt, még nem bizonyították a magas művészi színvonalra. A vastaps megítélése pedig viszonylagos és szubjektív dolog.

Posztobányi László

A hétvégi laphiányról

Harmadik éve, hogy vasárnaponként csupán két újság jelenik meg, de ezeket is csak hétfőn kézbesíti a posta. Így aki hétvégén is friss információhoz akar jutni, kénytelen felkeresni a hírlapárusokat. Sokszor azonban hiába fáradozik. Sárkány László a Sziklai S. tér 1. alól, többek nevében, azt panaszoja, hogy vasárnap reggel kilenc óra után már nem lehet Halason aznap lapot kapni. Az észrevételt Gáty Józsefhez, a helyi postahivatal osztályvezetőjéhez továbbítottuk. Ő a következőket mondta:

— Az elmúlt hetekben valóban észlelhetők a halasiak a Sárkány László által kifogásoltakat. Nagyon nehéz pontosan beszabályozni a példányszámokat, ugyanis bennünket is egyre szigorúbb előírások kötnék az eladatlanságok miatt. Jóllehet a példányszámok számát illetően, júliusban például vasárnapi Népsportból és Vasárnapi Hírekből igen sok maradt a nyakunkon; csak az utóbbiból 265. Augusztusra aztán muszáj volt negyvennel kevesebbet rendelni belőlük.

— Az augusztus meglehetősen hűvös időt hozott, valószínűleg emiatt is megugrott az újságok iránti érdeklődés. Az árusok azt jelezték, hogy hamar elfogytak a kötegek. Amilyen gyorsan csak lehetett, ismét be emeltünk, így napjainkban már, úgy tudom, nincs laphiány. Ha mégis, kérjük: értesítsenek bennünket. Most egyébként vasárnaponként 690 Népsportot és 660 Vasárnapi Híreket kap a város.

Egyébként az import alapanyag hiánya miatt — központi rendelkezés alapján — 31 sajtótermék — zömében kedvelt és keresett képes heti- és havilapjaink — a korábbinál lényegesen kisebb számban látnak napvilágot. Ezekhez bizony olykor szinte lehetetlen a pavidókban hozzáférni. Előfizetést viszont továbbra is felvesszünk ezekből.

H. R.

Nem méltó régi híréhez...

A Halasi Csárda, a lumpenek egykori „malaca” városunk reprezentatív vendéglőjévé vált. A gyors kiszolgálás lett a fő cél, hiszen a fogasztók nagy része az utazó közönségből kerül ki. Presszóban szendvics, sütemény, pékáru és virsli várja a vendégeket. Éttermében speciális készítményeket szolgálnak fel, elfogadható áron. Nagy Elek üzletvezető legnagyobb gondja a nyitás után a régi, nem kívánt kuncsaftok eltávolítása volt. Ez sikerült, becsületére legyen a szorgalmas és udvarias kollektívának. Megérte hát a többmillió-s beruházás...

(posztobányi—somos)

Négy találat szinte minden héten...

C Kétségek közt öröklőve, péntek délután... (Somos László felv.)

Keresztes György elmondhatja magáról, hogy Fortuna lelkes alkalmazottja. Több évtizede dolgozik az OTP Kiskunhalasi totó-lottó kirendeltségén, annak vezetője. Péntek délután mindig forgalmi csúcs van az üzletben: ekkor indulnak utolsó rohamra a totók, az áhított 13+1-esért.

A halasiak szerencséjéről dr. Szűcs Lászlót, az OTP megyei igazgatóhelyettesét faggattuk: — A kirendeltség az első félévben 567 és félszer kétszázötvenöt és 143 és félszer lottót értékesített. Az egyik legnagyobb nyeremény a múlt nyáron volt, a 24. játékhéten: 3,5 millió forintot nyert egy fogadó öt találatával. Nem panaszkodhat az a totós sem, aki a 13+1-es szelvényével 1 millió 306 ezer 194 forintot nyert. Negyves találat például majdnem minden héten Kiskunhalason is előfordul...

Sportműsor (október 4-ig)

LABDARÚGÁS

Megyei I. osztály, VI. forduló, szeptember 27., 16 óra, városi sportpálya: KAC-MEDOSZ—Bajai TSS SE (előtte, 14 óra: ifjúsági mérkőzés).

Megyei II. osztály, V. forduló, szeptember 19., 16 óra: Gábor Áron laktanya pályája: Honvéd Gábor Áron SE—Akasztó. Szeptember 20., 16 óra, városi sportpálya: Kiskunhalasi Spartacus—Harkakötőny (előtte, 14 óra: ifjúsági mérkőzés).

VII. forduló, október 3., 15 óra, Gábor Áron laktanya pályája: Honvéd Gábor Áron SE—Lakitelek. Október 4., 15 óra, városi sportpálya: Kiskunhalasi Spartacus—Jászszentlászló (előtte, 14 óra: ifjúsági mérkőzés).

KÉZILABDA

Szeptember 19., 16 óra gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Kiskunfélegyháza (megyei bajnokság férfi). Előtte, 15 óra: ifjúsági mérkőzés.

Szeptember 20., 10.30 óra: gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Tataháza (megyei bajnokság, női). Előtte, 9.30-kor: ifjúsági mérkőzés.

Szeptember 27., 10.30 óra: gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Soltvadkert (megyei bajnokság, női). Előtte, 9.30-kor: ifjúsági mérkőzés.

Október 3., 10.30 óra: gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Miskolc (NB-S, ifjúsági, női).

Október 3., 15 óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Bajai Kinizsi (megyei bajnokság, férfi).

OLIMPIAI ÖTPRÓBA

Kerékpár: indulás szeptember 26., 9 óra, TEX-COOP elől. Nevezés: 8—9 óráig, távok: 50 kilométer, 25 kilométer, 15 kilométer, szintidővel).

LOVAGLÁS

Szeptember 18—20-ig, naponta 9—18 óráig, Határőr Dózsa lovaspályája: országos tenyészverseny.

Szeptember 25—27-ig, naponta 10 órától, Határőr Dózsa lovaspályája: országos ifjúsági díjugrató verseny.

KULTURÁLIS KÍNÁLAT (október 4-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ
Szeptember 18-án 4 órakor: Fener farkasok (NDK-beli), 6 és 8 órakor: Isten veletek barátaink (magyar).
19—21-én 4, 6 és 8 órakor: Egy nő vagy kettő (francia).
22—23-án 4, 6 és 8 órakor: Zuhánás közben (magyar).
24—25-én 4, 6 és 8 órakor: Pat Garrett és Billy, a kőlyök (amerikai).
26—27-én 4, 6 és 8 órakor: Piedone Egyiptomban (olasz).
28—29-én 4, 6 és 8 órakor: Malom a pokolban (magyar).
30-án 4, 6 és 8 órakor: A profi (francia).
Október 1—2-án 4, 6 és 8 órakor: Szamárköhöges (magyar).
3-án 4, 6 és 8 órakor: Ágyúgolyó futam (amerikai).
4-én 4, 6 és 8 órakor: Bomba bókuszoló (olasz).

GÓZON ISTVÁN MŰVELODÉSI KÖZPONT
Szeptember 19-én 16 órától: magányosok klubja. Zenehallgatás.
20-án 10.30-kor: jazzbalett tanfolyam.
22-én 19 órakor: Forrás-Új Tükör klub. Emlékezés Szilády Aronra.
26-án 17 órakor: magányosok klubja. Összírás-bál.
28-án 18 órakor: varrótanfolyam. 19 órakor: lányok, asszonyok tornája.
29-én 17 órakor: kézikötő tanfolyam.
30-án 18 órától: német nyelvtanfolyam kezdőknek és haladóknak.

ALTALÁNOS MŰVELODÉSI KÖZPONT
Szeptember 18-án 20 órakor: Puskás — 70. Magyarnóta és operett gálaműsor a halasi származású művész 70. születésnapja tiszteletére.
24-én 20 órakor: a Lord együttes koncertje.

JURINOVITS MIKLÓS OTTÓRÓHÁZ
Szeptember 23-án 15.30-kor: Könyvről—könyv. Irodalmi rejtvenyműsor, felsőtagozatosoknak.

VASUTASOK SZAKSZERVEZETE MŰVELODÉSI HÁZA
Szeptember 19., 26., és október 3-án 19—23 óráig: ifjúsági táncest.
25-én 21.30-tól: Ujra itt vagyok. Aradszky László jubileumi műsora. Vendégek: Detre Annamária, Bécsy Magdolna, Farkas József, Csonka Minály.

CSILLAGASZATI KLUB
Szeptember 18-án 18 órától: Terelemetek (a vég és a végételen), 20 órától: távcsöves bemutató.
25-én 20 órától: Fókuszban a Jupiter (távcsöves bemutató).

SZAKMAKOZI BIZOTTSÁGA
Szeptember 18-án 15 órakor: a disztóművész szakkör jubileumi kézimunka kiállításának megnyitása.
21-én 17 órakor: gyors- és gépiro tanfolyam.
Október 3-án 9 órakor: vers- és prózamondó verseny, pedagógusoknak.

VÁROSI KÖNYVTÁR
Nyitva: hétfőtől péntekig 8—19 óráig, szombaton 8—13 óráig.
A gyermekkönyvtár nyitva: hétfőn, szerdán, pénteken 13—18 óráig, kedden, csütörtökön 8—12 és 13—18, szombaton 8—13 óráig.

THORMA JÁNOS MŰZEUM
Halas, a kiskun mezőváros, illetve Thorma Képesarnok — állandó kiállítások. Megtekinthető: naponta 10—18 óráig. A múzeum hétfőn zárva.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA
(Bokányi Dezső utca)
Váci György, a könyvkötőmester; Csorba Tibor festőművész; Munkásmozgalmi emlékek című kiállítások. Megtekinthető: 10—18 óráig, hétfő szünnap.

SEMMELEWS KORHÁZ XI. SZINTJE
Szeptember 29-én 14 órától okt. 7-ig: Horváth Viktória textilművész árusítással egybekötött kiállítása.

(TÜ)KÖRET

— **Halas Együtt.** A Négy évszak olvasótábor sikeres nyári foglalkozásainak végeztével, szeptember 5-én, a hangulatos záróünnepségen megalakították a népi zenét játszó Halas Együttet. Tagjai: Csorvási Zoltán, Vas Lóránt, Sutyinszky János és Szabó Zoltán.

— **KÉT SPORTSIKER.** A napokban Varsóban megrendezett eszperantó sakk olimpián a magyar B válogatott színében versenyzett a kiskunhalasi **Széchenyi Mihály**, aki a harmadik táblán a legeredményesebb lett, s ezért tiszteletdíjat kapott. Szolnok mellett került sor az országos középkisolas és úttörő lovasbajnokságra, ahol Halas három fős csapata országos bajnoki címet szerzett, **Horváth Katalin** pedig — a fiúkat megelőzve — egyéni bajnokságot nyert.

— **Teniszklub alakult.** Szeptember 7-én az érdeklődők valóságos serege jelenlétében tartotta meg alakuló ülését a városi teniszklub, melynek elnöke **Hámori Imre**, titkára **Sárkány László** lett. Bejelentették: jelentős társadalmi összefogással a Sziklai Sándor téren tenisz centrumot építenek, kezdetben négy, később újabb négy pályával és kiszolgáló létesítményekkel. A költségekhez több vállalat is hozzájárul.

— **ÉDOSZ-SPORTNAP.** Az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezetének Bács-Kiskun megyei titkársága szeptember 19-én 9 és 14 óra között megyei olimpiai sportnapot rendez a KAC-MEDOSZ pályáján. A házigazda a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, illetve a helyi sütőipar. A sportágak: atlétika és labdajátékok.

PARDON!

Senkinek sem öröm, ha nem talál magának parkolóhelyet. Az sem kellemes, ha a kiszemelt üzlet elé nem tud beállni, mert ott már órák óta várakoznak más gépjárművek. Városunkban ezen az áldatlan állapoton kívántak változtatni a fizető parkolók kijelölésével, jöllehet a városi bevételek növelése sem lehetett elhanyagolható szempont.

Pénzért tehát már parkolhatunk és ez ellen józanul gondolkodva, nem is nagyon szólhatunk. Azt vi-

Hiányzó parkoló

szont csak remélhetjük, hogy az így befolyó pénzt további kocsihelyek kiépítésére fordítják. Egy dologra azonban nem találók magyarázatot. A mozgássérültek részére nem alakítottak ki, nem festettek föl egyetlen placeot sem. Nem kellene elfeledkezni róluk!

Mert ami az egészséges embernek, természetes és magától értetődő, az a mozgássérülteknek sok keserűséget és problémát okoz.

— adó —

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz lapja Szerkesztő a szerkesztőbizottság A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc A szerkesztőség címe: 6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144 Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató 87 0783 Petőfi Nyomda Kiskunmajsa Felelős vezető: Viktor János